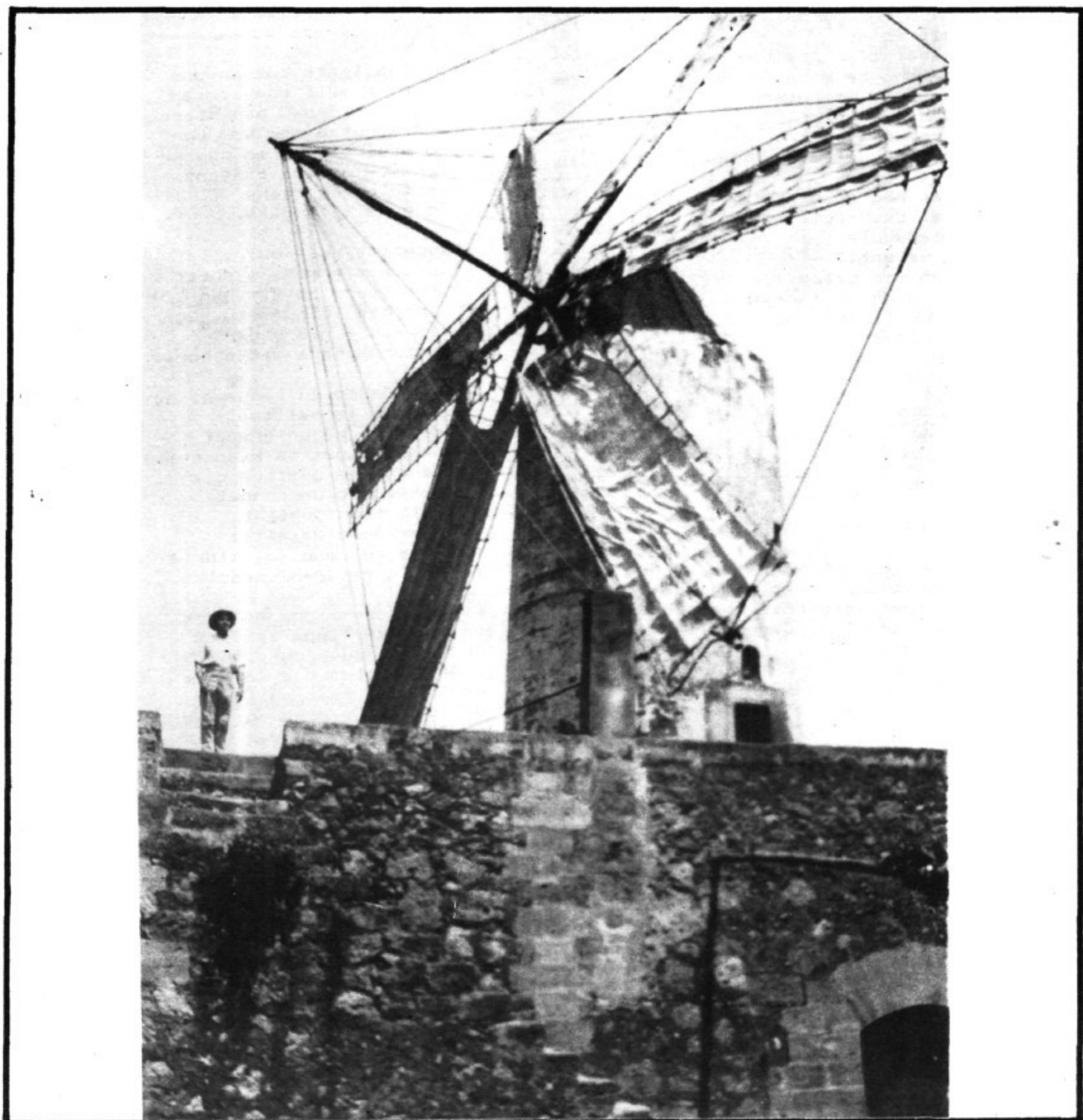

IPÒRRTULLA

Informatiu Cultural de Marratxi.

No 90, FEBRER 1990

GLOSES

ES TEMPS QUE JUGUEN NO FAN GASTO

Germans es qui té set beu
i qui beu ho sol pagar
crec que vos deu recordar
que em vàreu despreciar
i ara vull exposar
lo que heu estat i sou.

Me vàreu despreciar
i jo ho he agafat amb calma
i és perquè tenc sa meva "alma"
neta i no la vull embrutar
però que quedi ben clar
segons qui no pot jugar
amb ses "vedets" de Ca'n Jaume.

Per jo sou es deu de basto
que tothom el desprecia
vos reuniu cada dia
i sa vostra valentia
es jugar i no fer gasto
tots plegats dins un canastro
i a la mar vos tiraria
i de Pòrtol llevaria
una cosa que fa "asco".

SA NOSTRA PAGA EXTRA

En els darrers sorteigs de "Paga extra" de Sa Nostra a Pòrtol han sortit beneficiades les següents persones: Beneta Cañellas Cañellas, Jaume Lliteras Lliteras, Mateu Mas Serra.

Madò Beneta va néixer ara fa setanta-cinc anys. Vidua de l'amo en Joan Palou, de Ca'n Cantó. Li agrada la bona cuina i sap cuinar molt bé els escaldums. També li agrada fer una xerradeta amb les persones de la seva edat parlant de les coses i costums i fets de la joventut.

L'amo en Jaume Lliteras va compli vuitanta anys el passat 15 d'octubre. Ha fet feina de bracer tota la vida. Es casat i té dos fills i dos néts. Li agrada un bon dinar i anar de tant en tant a prendre un cafè.

Mestre Mateu va néixer a Pòrtol fa 73 anys. Sempre ha fet de picapedrer amb un mestre. Es casat i amb quatre néts. Es un home de ca seva, però li agrada anar a passejar i un bon dinar.

Enhorabona i salut a tots!

Si pel cas torna passar
que un favor hàgiu mester
podeu cercar en Ferrer
i si pot el vos farà
emperò heu de pensar
que es qui paga queda bé.

Si a causa de cançons
que me volguéssiu pegar
molt alerta heu d'estar
no tastar-me es esperons
si els tastau en pocs segons
pareixereu aubellons
de sang que vos surtirà.

Bons i dolents companyons
cap jo ne vull despreciar
de voltros sabeu ben clar
que disfrutau amb so jugar
i jo disfrut amb so pensar
i fer-vos quatre cançons
i si me moveu raons
sa cosa s'allargarà.

S'aucellet vola qui vola
fins que s'arriba a posar
si fos l'amo ho dic ben clar
i a cartes volguéssiu jugar
només vos faria pagar
vint duros cada mitja hora.

A Ca'n Jaume un temps hi havia
cultura i formalitat
i ara n'hi ha un grapat
que han romput sa hipocresia
no veuen que qualque dia
se pot moure un combat
un vell i un jubilat
tots ne duen malaltia
per res del món jo voldria
amb ells estar-hi mesclat

Es bovet se llepa es mocs
en Rubí se llepa es dits
en Marret xupa confits
i en Crevetes que fa rots
es Raconer fa singlots
de puros que s'ha enllestits
en Guiem des més esplendits
mira i se'n riu de tots

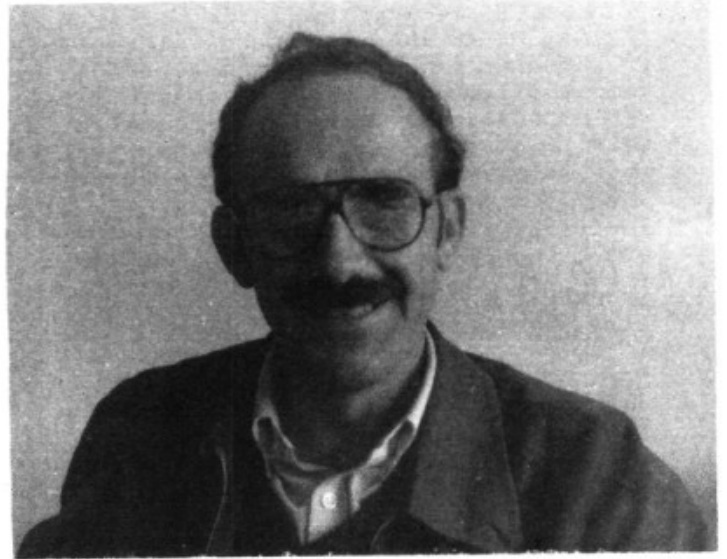
PAU FERRER

LA PORTADA D'AQUEST MES

Una meravellosa foto històrica, certament evocadora. Es Moli de Pòrtol quan encara tenia antenes i veles. Al seu peu veim a mestre Bernat d'Es Forn (+), quan era un al·lotell de devers dotze anys. Aquest document, facilitat per Joan Canyelles, d'Es Moli, té entre seixanta i setanta anys. Gràcies!

Guillem Vidal

Hi ha hagut judici i hi ha hagut sentència condemnatòria. Però l'afer Guillem Vidal no ha acabat. Duim una sèrie de mesos parlant del mateix tema i encara ara surten nous elements: Condemna per càrrecs diferents a les denúncies inicials, jutges que emeten vot particular en contra de la sentència, apelació al tribunal superior de justícia, moció de reprovació del PSOE a l'Ajuntament de Marratxí... De tot això vos n'oferim ampla informació a les planes centrals.

DURANT EL MES PASSAT

- Començaren els anys noranta.
- Vingueren els reis.
- A la fi, el Canal 33 a les pantalles mallorquines.
- La festa del 31 de Desembre. 760 anys de la Conquesta del rei En Jaume I el Conqueridor.
- Autodeterminació per aquí, autodeterminació per allà...
- Caigué Ceaucescu, el partit comunista il.legal, Lituània demana la independència..... On arribarem?.
- Volen construir una ciutat cultural a Andratx. Quina cultura és promoure la destrucció d'una terra?.
- El Paris Dakar un any més.
- Intoxicació per aigua, cervesa... en males condicions.
- Festes de Sant Sebastià i Sant Antoni.
- Transplantats 2 ronyons a Palma.
- Rebaixes, Rebaixes.
- L'any passat fou un segon més llarg que els demés.
- Primer judici als Estats Units per haver entrat als ordinadors del Pentàgon.
- En Noriega es va entregar.
- Gran quantitat de faltes ortogràfiques als rètols de l'informatiu balear 2 del vespre.
- Què se n'ha fet del segon canal de tve en Català de Sant Cugat? No el tornarem a veure mai més? Per què tve i el Parlament van cedir davant el renou de quatre exaltats espanyolitzadors?.
- Què feien banderes espanyoles a la fira nàutica de Londres (amb Cañellas inclòs) si la fira estava dedicada a Balears? Quines senyeres hi hagués hagut si s'hagués dedicat a Catalunya o a Euskadi?.
- No se suspengueren els planejaments urbanístics d'Eivissa i Formentera. Per què? Quins interessos hi ha? Què podem fer amb un govern que incompleix els acords d'un Parlament que en realitat és tot el poble balear?.
- Enguany, més dificultats per aconseguir crèdits.

4 DE FRESQUES

MIQUEL BOSCH I AUBA

L'OLLER DE PORTOL

Al Roder de la plaça de l'església li donaren una mà de pintura perquè el temps i les serenes no li fessin malbé. Si poguéssim treure la fotografia en color, podríeu veure la imatge insòlita de l'oller tot vestit de vermell.

GESA, LES FAÇANES I ELS "POSTES".

Des de fa unes setmanes una empresa que fa instal·lacions per compte de GESA, ha estat treballant per Pòrtol, i les façanes de moltes cases, per no dir de totes, han quedat fetes un desastre, amb uns cables negres que semblen cucs, que fan mal a la vista i destrossen el patrimoni arquitectònic de la nostra vila.

Però a més dels cables, també s'han col·locat uns pals de formigó a molts de carrers, que juntament amb els de fusta que ja hi havia instal·lats, fa que a moltes voravies sigui difícil la circulació, i en lloc de semblar voravies per vianants, assemblin boscos de pals.

Què fan tots aquests fils a les façanes de les nostres cases? No hi ha altra manera de tenir llum i telèfon més que aquesta?

Tots aquests fils, cables i plàstics espanyen l'ambientació característica del poble. A veure si els passam per davall terra d'una vegada, i que pagui la companyia, que ha estat ella que ho ha desgraciat.

I aquests pals damunt la voravia? Per on han de passar els qui van a peu? Entre una i altra cosa la fesomia del poble queda molt alterada. A ran d'això cal recordar que el "Catàleg d'edificis i elements arquitectònics protegits de Marratxi" (maig del 1987), quan parla de la protecció ambiental -categoria C- diu

que "son afectats per aquesta protecció els edificis que sense tenir un extraordinari valor històric o arquitectònic, mereixen ésser preservats pel seu valor tipològic i ambiental..."

Més envant afegeix "Les ampliacions de façanes o augments d'altura que es realitzin s'hauran d'executar amb els mateixos acabats dels murs originals, de tal manera que el tractament exterior de cada façana resultant sigui homogeni". I això surt perquè façanes com la que serà del Banc de Crèdit, o Ca ses verdurers -per anomenar les més visibles- són una vertadera desgràcia. Tot el poble agrairia que es respectassin les característiques ambientals... o és que tots els projectes positius de l'Ajuntament queden sempre com paper banyat?

I aquests nius que en diuen "adosados". Són una pena dins els nuclis vells de la Vila...

PERRUQUERIA SES ROTES

Just a l'entrada de Pòrtol, al carrer de Mallorca, 14, na Francesca Ramis Capó, filla del popular Andreu "Terrible", i la seva cunyada Ma Dolors Morote, han obert aquest nou establiment, modern i espaiós, dedicat a empimollar de lo millor a homes i dones, tant se val, per tal d'aconseguir una bona imatge per anar pel món. La varen inaugurar el passat dia 20 de gener.

LA GERMANA MORT...

Tal com l'anomenava Sant Francesc d'Assís, ens ha visitat aquest principi d'any, tal vegada, massa vegades. Des d'aquí volem tenir un record especial pels joves Xavier Perelló, de la papereria S'Estel, i per Pep Ramon, de Ca'n Deià. A punt de tancar l'edició hem sabut que el jove matrimoni format per Josep Enric Ferrer i Francesca Puigserver han perdut el seu primer fill, molts pocs dies després de néixer. Pares i demés familiars de tots ells, rebin de part nostra el més sincer condol.

URBANITZACIO DE SON CAULELLES

Ja hi ha els vials fets i hi han posat uns fanalets d'allò més típic. Ara diuen que posaran uns semàfors per regular entrades i sortides; la seva perillosa situació sobre el revolt així ho exigeix. També hem sentit dir que s'obligarà al promotor a tornar fer la paret seca que hi havia abans i a deixar-la tal com estava. O no? I la paret de l'altre costat, tota de bloquets... Si al manco servis com a mural per a que hi pintassin els al.lots de l'escola!

CLINICA DENTAL

Es fan obres al carrer Major de Pòrtol, on hi ha un cartell anunciant la propera obertura d'una clínica dental. Tal vegada no tindrem apotecaria, però sí que ens podrem arreglar la barramenta sens haver de sortir del poble.

SPIT SPORT

Joan Bestard "Pita" s'ha alçat constructor de piscines, pistes de tennis i altres herbes de tipus esportiu. Així és que ja ho sabeu, cridau al 602621 i tots en remull. Per cert, el nom de l'empresa s'ha de llegir ESPITAESPORT.

LA BOTIGA DE CA'S FERRER

Uns obren i uns altres tanquen, com la botiga de Ca's Ferrer. S'obri al públic el dia 18 de juliol de 1962. A partir d'enguany ja roman tancada. Tomeu Amengual i Francesca Fiol han servit el poble venent queviures al carrer Trinitat, 13, durant vint-i-vuit anys.

GESTORIA ANTONI JUAN AMENGUAL

L'establiment que fins ara només es dedicava a assessoria fiscal, a Sa Cabaneta, és ara una gestoria amb tots els serveis propis d'aquestes entitats. Antoni Juan ha ampliat el servei a tota mena de documents, nòmines, tramitacions, declaracions de renda, revisions de permisos... A partir de març, estarà oberta tots els horabaixes de 16 a 20 h. i els dissabtes dematí.

L'AJUNTAMENT TANCA UNA SECCIO DE C.A.R.M.A.

En vista que els problemes de l'escorxador de C.A.R.M.A., no es solventaven, L'Ajuntament de Marratxí ha fet tancar una part de C.A.R.M.A., concretament la que sembla que donava les molèsties als veïnats de Ca's Capità.

C.A.R.M.A. DENUNCIADA A LA INSPECCIO DE TREBALL.

En notícia publicada al D.M. del 30-1-90, la central sindical d'U.S.O. va denunciar a la inspecció de treball les deficiències laborals de l'escorxador de C.A.R.M.A. Entre les denúncies fetes a la Inspecció destaca la manca d'aigua calenta per a la neteja del personal i la maquinària. Així com la manca d'aigua potable per al personal.

SALO MARIA UNISEX

Na Maria "Santa" ha ampliat també la seva sala de bellesa i s'ha traslladat al cap de cantó, damunt Sa Nostra, del carrer Albert Castell. Presenta la novetat d'uns aparells per fer gimnàstica que són el darrer crit, tant és així que requereixen el mínim esforç.

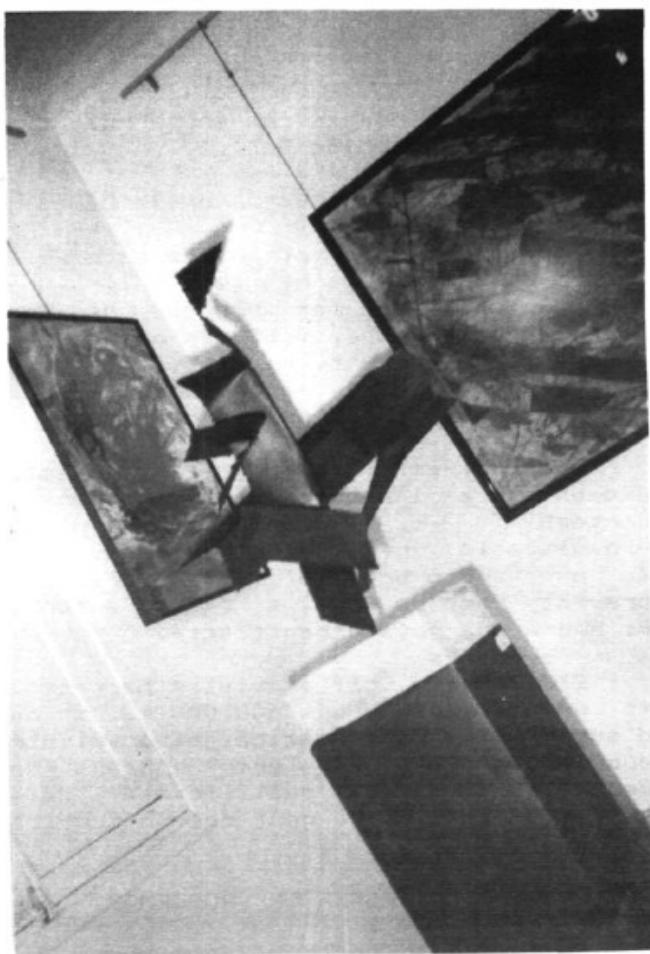

LA NAVETA DE SON CAULELLES

A la fi han arribat a posar-hi la porta de ferro que fa tanta estona que estava comanada. Falta veure si així i tot encara hi haurà mal educats irrespectuosos que segueixin pensant que es tracta d'un femer. La propera passa és protegir-la amb un tancat, bé per part de la propietat particular, bé per part de l'Ajuntament. Aquest, per solucionar-ho d'una vegada, no hauria de badar més i s'hauria de decidir a convertir-la en propietat municipal.

NOCES SONADES

En Guillem Canyelles Guardiola "Gardilla" i na Maria Canyelles Amengual de Ca'n Vent es casaren el passat dia 14 de gener a l'església de Pòrtol. I és que, quan l'esperit és jove, la joventut i l'amor no tenen edat. Enhorabona i molts d'anys!

EXPOSICIO DE JOAN FRANCESC CANYELLES

El nostre bon amic, que s'estrenà a finals de l'any passat amb una exposició a la Casa de Cultura de Sa Cabaneta, exposarà a la sala d'exposicions de la Banca March de Manacor una nova mostra de pintures i escultures. La inauguració tindrà lloc el dia 3 de març a les 19'30, i estarà oberta de les 18 h. a les 21, tots els dies fins el 15 de març. Li desitjam sort i una bona acollida a la seva obra en la primera sortida del seu poble.

QUATRE DE FRESQUES A FONTS

EL CAMP DE GOLF DE MARRATXI, BENEFICI O PERJUDICI PER AL POBLE?

El mes passat vàrem avançar que a Marratxi, hi havia un projecte per a la construcció d'un camp de Golf. Però aquest camp de Golf serà un benefici o un perjudici, per a la majoria del poble i benefici per uns quants?, com sempre.

Hem fet indagacions sobre el que representa un camp de Golf.

CAMP DE GOLF = NOVA URBANITZACIO.

Normalment al voltant de tots els camps de Golf, s'hi sol fer una urbanització, tal és el cas de Son Vida, Santa Ponça, i el més a prop i encara no construït, el de Bunyola, on hi ha previst un camp de Golf i una urbanització per a dues mil persones.

Desconeixem si el projecte presentat a l'Ajuntament de Marratxi, contempla la construcció d'una urbanització, però el que sí és segur és que tard o prest al voltant d'aquest previst Camp de Golf, si es duu a terme hi haurà una nova urbanització.

El camp de Golf previst a Marratxi, té una extensió d'uns 600.000 m², i ha d'estar dins zona rústica, això vol dir que de dur-se a terme s'haurà de rectificar la qualificació dels terrenys i ja hi ha gent que en sortirà guanyant.

L'AIGUA POT ESSER UN PROBLEMA?.

Segons les nostres notícies, un camp de Golf necessita 4 litres per m² per a la seva conservació. Encara que a Mallorca s'ha reduït en un litre, és a dir 3 litres per m².

Una simple multiplicació ens dona que per al camp de Golf de Marratxi, es necessitara uns 1.500.000 litres d'aigua diaris. D'on es treurà l'aigua per al camp de Golf?. Ja sabem que a Pòrtol i Sa Cabaneta hi ha dies que el subministre d'aigua és pràcticament nul. Com serà si es fa el camp de Golf?.

LES MATEIXES PASSES QUE EL CEMENTIRI PRIVAT.

El Camp de Golf projectat a Son Verí, de ca'n Fernando Dameto cap al cementiri Municipal, està seguint les mateixes passes que el cementiri privat de Bon Sosec. Es a dir, que

l'Ajuntament en comissió de Govern celebrada el 5-12-89, va informar favorablement i d'interès social a la Comissió Provincial d'Urbanisme el projecte del Camp de Golf, presentat per Fernando Dameto.

L'AJUNTAMENT I LA SEVA RESPONSABILITAT.

L'Ajuntament de Marratxi, segons podeu llegir més envant, es responsabilitza, en paraules del Sr. Batle, que per al camp de Golf no s'emprarà aigua potable.

PÒRTOL I L'APOTECARIA

Pòrtol, continua essent l'únic nucli de població de Marratxi. sense cap apotecaria, una situació que a inicis dels anys 90, és totalment incongruent.

Al ple celebrat a finals d'Abril i principis de Maig de l'any 88, i llegiu bé 88, es a dir aviat farà dos anys. Es va aprovar una moció del grup socialista per tal de fer les gestions oportunes per a que Pòrtol tengués una apotecaria.

Han passat quasi dos anys i les notícies no són d'allò més alentador, ja que Pòrtol continua sense apotecaria, i la gent d'edat continua havent-se de traslladar a Sa Cabaneta.

Tampoc nos han arribat notícies de les gestions fetes per part de l'Ajuntament respecte a la moció aprovada ara fa més d'un any.

DOS MIL HABITANTS PER TENIR UNA APOTECARIA.

Segons declaracions del Batle Guillem Vidal, s'han fet les gestions oportunes per a que Pòrtol tengués la seva pròpia apotecaria, però el Col·legi d'Apotecaris ha contestat que fins que no hi hagi dos mil habitants no se'n pot crear cap de nova (Pòrtola núm 84, Agost 89).

PLA DE NA TESA I SA CABANETA SI,
PORTOL NO, PER QUE?.

Segons el padró d'habitants al 31 de Març de l'any 84, Pòrtol tenia 1.668 habitants mentres que el Pla de na Tesa només només n'hi havia 1.589; a Sa Cabaneta, 1.913.

Amb aquestes dades, tant Sa Cabaneta com el Pla de na Tesa, tampoc tendrien dret a tenir la seva pròpia apotecaria ja que no tenien els dos mil habitants com diu el Batle que són necessaris per tenir apotecaria, i que com tots sabem si tenien.

Han passat cinc anys i és molt difícil que Pòrtol no hagi augmentat la seva població al menys en 332 habitants.

URBANITZACIONS SI, I BENESTAR DEL POBLE POT ESSER?.

Del que si estam segurs és que aquests darrers cinc anys, l'Ajuntament més ha paregut una Immobiliària, que no ha oferit benestar al poble: són nombroses les urbanitzacions aprovades, dins tot Marratxí, Son Caulelles, Es Caùlls, el cementiri privat, tot en benefici de gent particular; però, ¿l'Ajuntament ha lluitat lo suficient per aconseguir l'apotecaria per Pòrtol,

que seria un benestar per al poble?. O a les respostes que segons el Batle ha fet el Col·legi d'Apotecaris, s'han conformat i no han expressat la problemàtica de Marratxí?, i ja s'han rentat les mans fins que Pòrtol tengués els dos mil habitants?.

Creim que és de primera necessitat l'apotecaria de Pòrtol, tant si hi ha dos mil habitants com si no. La salut del poble ha d'estar per damunt dels interessos de qualsevol col·lectiu, sigui, d'apotecaris, de l'Ajuntament o de particulars.

L'Ajuntament té el dret i l'obligació de lluitar per aconseguir l'apotecaria per a Pòrtol, hi haguí els dos mil habitants o no.

NEGOCIACIONS AMB EL COL·LEGI D'APOTECARIS.

El més aviat possible s'han d'iniciar les negociacions per tal d'aconseguir l'apotecaria.

Marratxí té onze mil habitants, si segons el col·legi d'Apotecaris cal que n'hi hagi dos mil per apotecaria, a Marratxí hi hauria d'haver cinc apotecaries, només n'hi ha quatre. L'Ajuntament pot negociar per a que la cinquena s'instal·li a Pòrtol, és la seva obligació i deure cara al poble que ha votat a l'actual majoria.

MIQUEL BOSCH i AUBA

La Mosca Barruda

Sa Cabaneta

Durant aquest passat mes de gener, ha estat notícia:

.- Les Beneïdes de Sant Antoni, que un any més varen fer acte de presència i que aquest any, degut a la bonança del temps, molta gent es va animar a acudir a la plaça de Sant Marçal on varen desfilar cinc meravelloses carrosses que representaven: Els dimonis, Sant Antoni, Els pastors i els xotets, les matances i, aquest any com a novetat, una carrossa ecologista, amb slogan inclòs, convidant a estimar i no a destruir la natura. Com és natural desfilaren tota casta d'animals, inclòs una àguila que va ser l'atracció de l'horabaixa. Tots ells beneïts pel rector de la parròquia.

.- L'inici de les obres en el dispensari mèdic i depòsit municipal del carrer de Santa Bàrbara, per la qual cosa, de manera provisional, el dispensari ha passat a la plaça d'Espanya, casa de cultura. La renovació de l'edifici en qüestió pareix una obra urgent deguda a la seva deterioració. El que no hem pogut endevinar certament és la destinació que hom donarà a l'edifici. Evidentment les necessitats són moltes i l'espai escàs, cosa que dificulta la decisió per alguna de les moltes prioritats existents.

.- Crida l'atenció el desconeixement que té el nostre batle, pel que sembla, d'un carrer de Sa Cabaneta, tota vegada que a l'últim ple de l'Ajuntament i a una pregunta que li va fer l'oposició socialista en la que textualment deia "Volia fer arribar unes queixes dels veïns del carrer Pius XII per la manca d'asfaltat", a la qual cosa el batle va contestar "no sé on està el carrer Pius XII... ni sé si està dins el casc urbà". Des d'aquí li recordam al batle que en aquest carrer ja fa més de dos anys que estan construïdes les cases i el seu estat és deplorable, urgint una ràpida solució.

.- El mes negre de gener a Sa Cabaneta i Pòrtol degut a la gran quantitat de defuncions que s'han produït. N'hi ha nou de registrades al Jutjat i algunes altres produïdes a Palma de gent resident al nostre poble. Són els següents:

Jacinta Sastre Ximelis, Rafel Barceló Cabot, Manuela Santoyo Sánchez, Antònia Valcaneras Sans, Xavier Perelló Terrassa, Francesca Fiol Moll, Antoni Serra Serra, Antoni Garau Frau, Josep Ramon Moll, Caterina Castellà Serra.

Des d'aquestes línies volem mostrar el nostre condol als familiars i amics dels difunts.

XAVIER FORTUNY

Es Pla de Na Tesa

LA PUDOR DE CARMA. UNA QÜESTIO MALA D'ESCORXAR

Els pobles i llogarets de la "part baixa" de Marratxí: els antics, els moderns i els postmoderns, tenen algunes característiques externes per les quals es podrien considerar més o manco units. Però allò que realment els uneix i els ha caracteritzat des de fa molt és la quantitat de qüestions d'infraestructura que han hagut de combatre i de suportar-ne les conseqüències bé en solitari o en conjunt. I una d'aquestes qüestions (ara no és el moment de parlar d'aeroports, ni de cementiris, ni de cosetes sense gaire importància) és la de la pudor de Carma. Aquest és el tema que fa més pudor de tots, no tan sols per l'aroma penetrant i contundent que fa, sinó pel temps que fa que put.

L'Associació de veïnats Xaloc d'Es Pla de na Tesa ha realitzat una sèrie de gestions per mirar de solventar aquest problema i per això, primerament es varen dirigir al Conseller de Sanitat, amb qui tengueren una entrevista. Ell els va dir que aquest assumpte era de la competència de l'Ajuntament de Marratxí, però que per part de la Conselleria es farien les actuacions necessàries perquè s'arribés a una ràpida solució. Aprofitaren la visita al Conseller per expressar-li també la preocupació per la situació precària en què es troba el poble quant a assistència i equipaments sanitaris. Sobre aquest punt, el Conseller va assegurar que el centre sanitari s'està construint i que a finals d'enguany s'acabaran les obres. En el poble hi continuarà havent el dispensari per consultes mèdiques i els locals s'adequaran millor quan estigui enllestit el nou centre.

A partir d'aquesta entrevista de l'Associació Xaloc amb el Conseller de Sanitat, l'Ajuntament de Marratxí es va moure per pressionar l'empresa de Carma a donar una solució eficaç a aquest problema que afecta tant els nuclis d'Es Pla de na Tesa, de Ca's Capità i d'Es Pont d'Inca Nou. De moment, sembla que Carma compleix les normes bàsiques que no permeten cremar les deixalles així com es feia abans. Segons ens ha informat l'Associació de veïnats, tot indica que Carma ha resolt tractar el problema així com cal perquè la salut pública de les zones de la rodalia no es vegi afectada.

L'Associació de veïnats d'Es Pla de na Tesa vol destacar que totes les passes que ha realitzat en aquest tema estan encaminades a solucionar d'una vegada aquest problema tan antic i tan desagradable per a la salut pública. Es deplorable que s'hagin hagut de fer tantes coses durant tant de temps -pressions, denúncies, debats de premsa, etc- per donar remei a una qüestió essencial que afecta els drets més primaris d'una comunitat de veïnats: el dret a respirar un aire sà i el dret a reclamar que es compleixin les normes que permeten la convivència social.

Potser fins ara no hi havia la quantitat suficient de veïnats (o de cases) al poble i els problemes eren més insignificants, però ara la cosa ha canviat molt: la febre del ciment és un mal el símptomes del qual no es demostren fins a l'agonia del malalt, i és una malaltia que no té cura ara com ara.

L'ESTAT DE LA QÜESTIÓ

Incidim altre pic en una sèrie de qüestions relatives al nostre municipi. Tenim per interlocutor el batle, Guillem Vidal.

.- Sembla que a Son Verí hi han de fer un camp de golf. Com es contempla el projecte?

"Els promotors demanaren permís a l'Ajuntament i des d'aquí es va enviar la sol·licitud a la Comissió provincial d'urbanisme per veure si entrava o no dins la llei i si era d'interès social. Quan la Comissió enviï el dictamen se veurà com s'ha de regar aquest camp. Si s'ha de fer amb aigua potable, la llei no ho permet; s'ha de fer amb aigua de depuradora. I noltros per un camp de golf no posarem de cap manera el subministre d'aigua potable de Marratxí".

.- Durant el mes de gener han posat noves connexions d'electricitat a les façanes de les cases, deixant-ne moltes d'elles fetes un quadre. No es pot evitar d'alguna manera?

"Em pensava que al casc antic de la població tocava fer-ho subterrani, però la veritat és que no teniem notícia d'aquest fet. Sigui com sigui passarem la consulta als serveis tècnics municipals per veure com està el tema i instal·lar-ho subterrani si toca ser així".

.- Hi ha novetats referides a l'asfaltat i protecció del camí de Sa Bomba?

"Ens posarem en contacte amb la Conselleria d'agricultura, responsable del pla de millora dels camins rurals. El bocí de camí romà es mantindrà talment i, fins i tot, si és possible s'hi faran millores protectores".

.- Sembla que hi ha hagut denúncies concretes contra l'escorxador de CARMA. En quina situació es troba actualment?

"L'alcaldia va fer una resolució contra el departament de crematoris de residus orgànics, que era d'on hi havia denúncies concretes per part de les Associacions de veïnats, per les males olors que desprenien quan cremaven els residus orgànics. Després d'haver rebut la resolució i acabar-li el termini de temps per solucionar-ho, la mateixa empresa, voluntàriament, va tancar aquell departament. En aquests moments, segons hem pogut constatar per l'enginyer municipal, no es realitza aquesta activitat que era molesta. Si un moment determinat l'empresa torna posar en marxa aquesta activitat hauria de presentar a l'Ajuntament un expedient d'activitats i serà quan l'Ajuntament li podrà atorgar o no la llicència corresponent".

.- Hi ha una sèrie de novetats referides als locals socials de la tercera edat. Quines són?

"Efectivament. Aquest mes comencen les obres a l'edifici municipal de Santa Bàrbara; Sa Cabaneta, per tant, comptarà aviat amb un Club de pensionistes. S'està fent el projecte per a posar un Club de tercera edat a la primera planta de l'edifici municipal d'Erica, d'Es Pont d'Inca. A Benestar ja tenim el Club acabat, a punt d'inauguració. A Pòrtol es negocia un solar a Ca ses Monges per fer el Club de pensionistes local allà".

.- Com estan les obres del Centre sanitari?

"Es va haver de canviar de contractista i segurament aquest mes de febrer començarà el nou".

.- Alguna altra novetat?

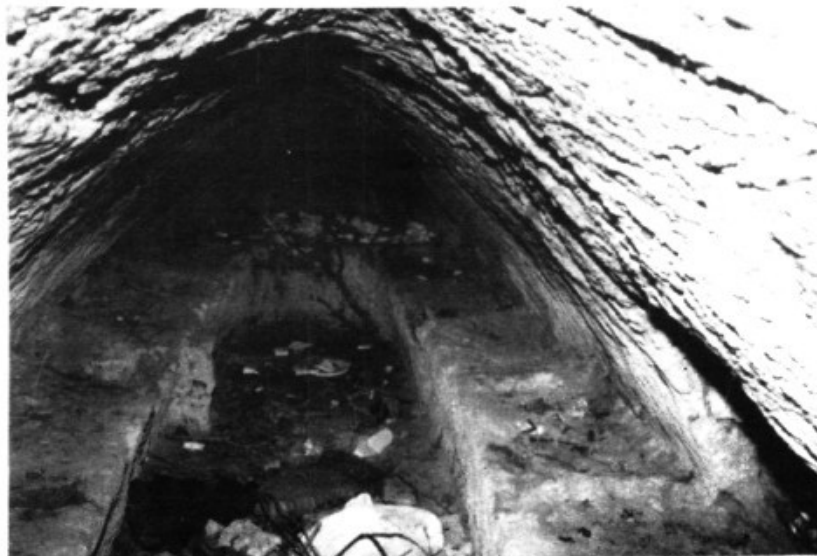
"Dins aquest trimestre començaran totes les obres del Pla d'obres i serveis previstes per enguany. Per altra part, s'està negociant amb els urbanitzadors d'Es Caülls la cessió d'uns terrenys per a la construcció del

centre de B.U.P. En tenir el conveni es passarà a la Comissió de Cultura per estudiar les possibilitats d'aquests terrenys".

Gràcies per la informació.

La Redacció

LA NAVETA DE SON CAULELLES PER AL POBLE DE MARRATXI: Una qüestió de mentalització

Aprofitam la reunió amb el batle per incidir en el que vàrem editorialitzar fa dos mesos des d'aquesta revista. Seguim defensant que la naveta de Son Caulelles és un monument digne de tenir-se en compte, valorant-se en la seva veritable magnitud històrica i cultural.

.- Sr. Batle, ¿què en pensau de la protecció del que és una de les poques restes prehistòriques del nostre terme i, sens dubte, la millor conservada fins ara?

"Consider que la cova de Son Caulelles essent com és prehistòrica no pot quedar en mans privades, sinó que ha d'entrar dins el patrimoni municipal i per la part personal meua es faran totes les gestions oportunes per a que això es pugui mantenir com a monument prehistòric on hi tinguin accés tots els marratxiners i ciutadans de les Illes per l'interès històric que té.

En el moment que aquesta cova sigui de patrimoni municipal s'ha d'adecentar el seu entorn perquè tinguí un bon accés i pugui ser visitada".

.- Ja fa estona que es parlà d'una cessió de la naveta al municipi per part de la propietat. Com està el tema?

"Hi ha una oferta del propietari, amb un informe dels serveis tècnics municipals, per un canvi d'aquests terrenys amb uns de propietat municipal de la urbanització de Son Caulelles. La meua opinió personal és que no es pot

fer la valoració de mercat, sinó que ha de ser una valoració històrica de la cova per la carència que tenim a Marratxí d'elements prehistòrics en el terme. En conseqüència no se pot mirar un valor transcendental com és la cova damunt un valor comercial. L'Ajuntament ha de fer els possibles per a que tots aquests elements culturals estiguin a disposició del poble".

.- Com és, idò, que si hi ha l'oferta de permutació per part del propietari no s'ha duit encara a terme?

"Crec que és una qüestió de mentalització de la corporació el saber valorar el que he dit anteriorment".

.- Això vol dir que hi ha algun element del consistori en contra...

"Jo diria que no hi ha una opinió unànime, però esperem que el sentit comú dugui a terme aquesta adquisició de la cova de Son Caulelles".

GUILLEM VIDAL: SIS ANYS I UN DIA...?

GUILLEM VIDAL, SIS ANYS DE INHABILITACIÓ COM A REGIDOR I BATLE DE MARRATXI.

El Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, ha dictat la seva sentència damunt l'afer Guillem Vidal, i el resultat ha estat de sis anys i un dia d'inhabilitació pels seus càrrecs de batle i regidor de Marratxi. Però el curiós del cas és que la condemna li ve per uns punts dels quals, en principi, no hi havia acusació, mentre que les denúncies presentades pel PSOE -pressumpta prevaricació i pressumpta falsificació de llibres oficials- que motivaren el judici, han quedat descartades.

En aquests moments l'opinió pública està dividida. Mentre uns creuen que la sentència és justa, altres creuen que han fet llarg. Mentres uns demanen la dimissió del batle, altres organitzen un acte d'adhesió popular a la persona qüestionada. Sigui com sigui, Guillem Vidal, regidor i batle de Marratxi, parlamentari, vice-president del Consell Insular i secretari general d'Unió Mallorquina és centre, avui per avui, de la informació illenca.

Per tal d'oferir-vos una visió directa del tema ens hem posat en contacte amb els principals implicats: el mateix Guillem Vidal; el portantveu del PSOE a Marratxi, Martí Serra; i Joan Sastre, funcionari de l'Ajuntament marratxiner i també encausat en el judici. Aiximateix vos oferim un resum de la premsa insular relacionada amb els fets i dos comunicats, un per banda, dels partits polítics relacionats amb la qüestió que tractam.

LA GENESI DELS FETS

Tot aquest assumpte va començar el mes de Març del passat any, amb el canvi de les normes subsidiàries de Son Caulelles i dels Garrovers, així com la construcció d'un xalet per part del Batle, a nom de la seva esposa, i suposadament sense llicència municipal, (per més informació vegeu Pòrtula núm. 81 Abril 89). De la primera denúncia fins al judici hi ha hagut un llarg camí d'investigació, proves a favor i en contra, actes notariais, manifestacions i testimoniatges. I la cosa, de moment, no ha acabat.

LA VERSIÓ DE GUILLEM VIDAL

Poguèrem conversar amb ell al dia següent d'haver-se fet pública la sentència condemnatòria.

-Quines són les primeres impressions?

"Ho puc resumir en tres punts: no faig comptes dimitir, recorriré al Suprem i resulta que de les acusacions que es fan no n'hi ha cap que resulti penada i, en canvi, surten altres coses de tipus purament administratiu; això és que de l'acusació fiscal i particular inicial no té res que veure amb la sentència dictaminada."

-Vol dir que, per ara, segueixes de batle?

"Sí. Si ara no fes res, aquesta sentència és ferma, però des del moment que recorr no serà ferma fins la seva ratificació o sentència nova del Suprem. Per això, perquè no és ferma, no és necessari que dimiteixi."

-Què vos mou a presentar recurs?

"Quant al fet de presentar recurs al Suprem ho feim en base al vot particular de dos dels magistrats que no estan d'acord amb la resolució dels altres membres del tribunal"

-Les acusacions inicials es basaven en la pressumpta falsificació dels llibres, en la pressumpta inexistència de la Comissió de govern i en l'augment de volum en la construcció. Tot això s'ha obviat; per què t'han condemnat?

"Al final la sentència s'ha degut a tres causes concretes: Haver convocat la comissió de govern per telèfon; i

haver diligenciat personalment el permís d'obres com a part interessada; no haver incoat expedient de disciplina urbanística"

-I quines al·legacions hi fas?

"Quant a la citació s'ha de fer per escrit, però han de ser els mateixos regidors de la comissió que facin constar en acta, si els interessa, que no estan d'acord amb la citació telefònica.

La diligència del permís és una qüestió purament administrativa: s'hauria d'haver delegat algú per a que fes els tràmits en lloc de fer-los jo personalment, com a batlle. La veritat és que els serveis jurídics no m'havien advertit referent a aquest punt.

Referit a la incoació d'expedient, des de l'Ajuntament es va enviar, amb data del dos de maig, tot l'expedient amb la infracció urbanística al Consell Insular i a la Comissió d'ordenació del territori. Al CIM únicament es varen donar per assabentats perquè ells només actuen quan l'Ajuntament no ho fa. I no era el cas: l'obra va estar aturada durant dos mesos, fins que no es varen dur nous plànols."

-Finalment, com creus que acabarà tot això?

"No és bo de dir, per ara; pensau que lo del Suprem poden ser mesos i, fins i tot anys, segons la feina que tenguin, però tenc moltes esperances de que acabi bé, degut als motius que abans he indicat."

MANIFESTACIONS DEL PORTANTVEU DEL PSOE A MARRATXI, MARTI SERRA.

Ens posam en contacte amb el líder de l'oposició a l'Ajuntament de Marratxí per conèixer la seva opinió sobre el resultat del judici. L'interlocutor, en aquest cas, és Martí Serra.

-Què opines de la sentència dictada contra el Batlle?

"Noltros lo que pensam, és que el Tribunal de Justícia de les Illes Balears ha dictat una sentència, i aquesta sentència s'ha adaptat als fets que s'han produït, que ha estat condemnatòria per al Batlle de Marratxí. I noltros acatam completament aquesta sentència, que ha dictat el Tribunal de Justícia de les Illes Balears que és el màxim organisme de Justícia de les Balears."

-El Batlle, en manifestacions fetes a Pòrtula, entre d'altres mitjans de comunicació, ha dit que pensa recórrer la sentència al Tribunal Suprem. La Federació Socialista Balear, pensa també recórrer?.

"A noltros lo que mos estranya és que un Secretari General d'un partit que es diu Autonomista, recorri a Madrid, ja que el Tribunal que ha dictat sentència, no és un tribunal qualsevol, sinó el Tribunal Superior de les Illes Balears, i mos estranya molt per part seva.

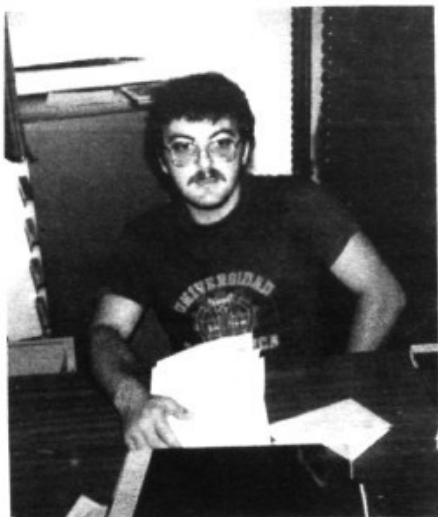
Lo únic que mos explica amb aquest recurs, és voler retardar la sentència, ja que pensam que no hi ha fonament per recórrer, ja que lo únic que interessa es perllongar temps d'esser Batlle. Lo que creim que és perjudicial per al seu grup municipal i demostra que no té confiança en els seus regidors per poder-los donar l'alternativa. Creim que després, en haver passat un temps i quan la setència sigui ferma, els seus propis regidors quedaran desemparats i a prop de les eleccions, sense tenir possibilitat d'actuar, cosa que ara sí tendrien."

-El PSOE, recorrerà al Tribunal Suprem?.

"Noltros també recorrerem al Tribunal Suprem, ja que seria absurd que només hi anassin ells. Noltros anirem a defensar les nostres tesis."

L'OPINIO DE JOAN SASTRE

Joan Sastre i Capó, funcionari interí de l'Ajuntament de Marratxí i encarregat del llibre de registre també es va veure implicat en l'afer. Fou ell que canvià unes entrades, de forma irregular per desconeixement, donant peu a l'acusació de pressumpta falsificació d'aquell llibre oficial.

Per aquest motiu també va anar a judici, juntament amb el batle.

-Joan, al final els teus càrrecs varen acabar sense problema. Què passà?

"El fiscal no havia inclòs els càrrecs al judici, però l'acusació particular els mantenia i l'acusador va demanar condemna de sis anys i un dia com a pena màxima. Els jutges varen dictaminar que essent que estava fet sense malícia ni mala idea no hi havia matèria punible."

-Quina opinió te mereix la sentència, tu que has viscut d'aprop els esdeveniments?

"Trobo que s'han passat. No crec que el batle haguí fet una cosa tan mal feta per a que li posin tanta condemna. En el fons no m'enter d'aquestes qüestions, ni me'n vull enterar."

AIXI HO HAN VIST ELS DIARIS CIUTADANS

El judici i la sentència condemnatòria del batle Guillem Vidal ha estat objecte d'un tractament de primera plana als diaris de l'Illa, amb lletres de motlle i fotografies. La informació, si més no bastant completa, amb manifestacions i declaracions d'una i altra banda i una entrevista en El Dia (28-I-90) al batle, com a protagonista de la història, han posat el tema a l'abast de tothom.

La sentència ha estat també objecte de diferents comentaris per part dels medis informatius i hem triat aquí els que ens han semblat més significatius:

Qui pega l'andanada més forta és el Diari de Mallorca, que a l'editorial de 27-I-90 diu "... en una època en que el tráfico de influencias, los abusos de poder i la corrupción están a la orden del día... el recurso a los tribunales y la ejemplaridad de las sentencias son los medios más seguros para atajar el desprestigio incipiente de ciertos sectores de una clase política que no debe poner en peligro las instituciones

democráticas... La sentencia del TSJ de Baleares es digna de mención porque incluso los dos magistrados que discreparon del voto mayoritario y condenatorio reconocen que Guillermo Vidal se valió de su condición de alcalde para actividades de tipo privado... De ahí que aplaudamos la sentencia... Y que no se queje por los seis años de inhabilitación, porque en otras latitudes democráticas penas y condenas hubieran sido superiores..."

El diari El Dia de 28-I-90 a "Opinió - Un alcalde en el banquillo" recalca també l'exemplaritat de la sentència, encara que la considera discutible, admet irregularitats en la conducta del batle i es mostra a l'expectativa de la decisió final del tribunal suprem per poder parlar de delictes: "La sentencia del Tribunal Superior de Justicia de Baleares... es ciertamente una sentencia dura y, posiblemente, una sentencia discutible, como lo prueba la discrepancia en el seno del mismo tribunal a través de ese voto particular suscrito por dos de los cinco magistrados que integraban la Sala... Estamos ante un caso que, en definitiva, requerirá del pronunciamiento esclarecedor del Tribunal Supremo en un sentido u otro... El paso de lo irregular a lo delictivo puede ser a veces sutil, pero es lo suficientemente grave como para exigir, además de convicciones, certezas... no podemos menos que censurar la serie de circunstancias y comportamientos que han llevado al alcalde de Marratxí a sentarse en el banquillo de los acusados y a ser condenado por el Tribunal Superior... inadmisibles comportamientos amparados en la condición de alcalde del Sr Vidal... se podrá estar de acuerdo o no con la sentencia, pero lo que resulta evidente es que el fallo del Tribunal Superior de Justicia tiene un valor ejemplarizante..."

A Ultima Hora és Planas Sanmartí qui fa els comentaris. A l'edició del 27-I recorda la querrela personal i política existent entre el secretari general del PSOE (Joan March) i el d'UM (Guillem Vidal), i es mostra també a l'expectativa de què el tribunal suprem dicti sentència definitiva, amb el temor que, com que la cosa va per llarg, quan la sentència surti a llum, Guillem Vidal ja no ocupi els càrrecs públics que ara ostenta.

A l'edició del 3-II reparteix brou per tothom. Cal recordar que aquests mesos el que es diu tráfico d'influencias ha ocupat moltes planes als diaris i revistes (Guerra's, Gilet, Torcal/Zeus, Vidal...). Escriu Planas Sanmartí: "... Yo estoy pendiente de que la sentencia se confirme o se modifique porque parece que recurriran las dos partes: el acusador, Joan

March, y el acusado, Guillem Vidal... pero, lo cierto es que seis años y un día de inhabilitación per medio metro salen a doce años el metro. ¿A cuánto está la hectárea? ¿A cuánto está el metro de urbanización? ¿Buscamos responsabilidades políticas en urbanizaciones de la costa?... ¿Qué debe pasar en lugares como Calviá...? ¿Se ha ido a aquel término Joan March, con su cartera, su cinta métrica y su ayudante, de noche? No digo yo, como el Guerra, que exista nada malo, ninguna ilegalidad... Pero... ¿Qué dirían los socialistas y Juan March si el alcalde (de Calviá) fuera... Paco Font?... ¿Qué dirían los socialistas si Guillem Vidal fuera socialista y Juan March de los PaPos?... Todo esto lo escribo no en favor de unos y en contra de otros... Y esto es lo que me apena: que se quiera hundir a Vidal y salvar a Guerra por encima de los intereses de los ciudadanos. Es decir, que no se quiera limpiar la política en favor del pueblo sino que se nos use como pretexto de servicio para eliminarse unos a otros, se llamen Vidal o Guerra."

I així estam. El batle contra les cordes i el PSOE pega que pega exigint dimissions i sol·licitant mocions de reprovació. I el poble? El poble, en gran part embullat, contempla i mira.

A continuació transcrivim l'escrit que mos ha entregat el Grup Municipal del PSOE de Marratxí, referent a la moció contra el Batle.

Indicam amb (x) l'espai en blanc que hi havia a la còpia.

MOCIO DE REPROVACIO AL
BATLE-PRESIDENT DE L'AJUNTAMENT DE
MARRATXI.

El Grup Socialista d'aquest Ajuntament ha vist i veu amb preocupació els darrers aconteixements al nostre municipi en lo que pertany a l'actuació del Sr. Batle Don Guillem Vidal. L'últim fet preocupant ha estat la sentència condemnatòria per un delictes de gran (x) dictada pel Tribunal Superior de Justicia de les Illes Balears, condemnant el Sr. Vidal a sis anys i un dia d'inhabilitació per l'exercici del càrrecs de batle i regidor.

Tota una sèrie de fets especialment aquest és el que moralment ens obliga a presentar una moció de reprovació contra l'actuació del Sr. Vidal al front de l'Ajuntament, i per aixó sol·licitam la convocatòria d'un Ple Extraordinari amb un únic punt a l'ordre del dia, el debat i discussió d'aquesta moció de reprovació, així com la votació de la mateixa, per donar a conèixer la delimitació de responsabilitats polítiques del Batle d'aquesta corporació. Altres motius són:

- La falta d'actuació, malgrat les denúncies presentades durant els darrers anys per molts de ciutadans de Marratxí, en contra de l'escorxadador de CARMA, davant les greus irregularitats del mateix.

- El caos i desastre urbanístic de Marratxí per manca d'actuació del Batle al no controlar i "impedir" les urbanitzacions il·legals (Son Ametler, Ses Llegítimes, Camp d'Inca, Ses Trempres, etc).

- La decisió irresponsable d'informar favorablement la construcció d'un camp de golf al nostre terme amb la utilització d'aigua potable, posant en perill el subministre d'aigua a Pòrtol i Sa Cabaneta, quan lo viable seria la utilització per regar aquest camp l'aigua depurada.

I finalment la dedicació quasi nul·la del Sr. Batle a aquest Ajuntament, estant dedicat políticament a altres indrets, com el Parlament i el Consell Insular de Mallorca, i a la seva empresa de material de construcció "Ceramicas Guillermo Vidal".

Marratxí, cinc de febrer de 1.990.

COMUNICAT D'UNIO MALLORQUINA als mitjans de comunicació. Transcripció al català; l'original que ens enviaren és en espanyol. No hi consta la data.

"Reunit el Comitè Executiu d'Unió Mallorquina.

ACORDA: Fer públic el següent comunicat en relació amb la sentència dictada per la Sala Civil i Penal del Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

1.- Cap extrem del contingut de la Sentència atany l'activitat política de D. Guillem Vidal, ni en condició de Diputat del Parlament de les Illes Balears, ni en la seva condició de Vice-President del Consell Insular de Mallorca. En conseqüència, si algun fet derivat d'aquesta activitat ha donat lloc a algun procediment, segueix irreprotxable l'honorabilitat del Parlamentari i Vice-President del CIM.

2.- Els fets recollits i donats com a provats en la sentència han tengut una conseqüència jurídica que, degut a la mateixa, només trascendeix a l'ordre administratiu municipal i encara acatant la sentència, que no és ferma,, i respectant el Tribunal que l'ha dictada, discrepam del seu contingut en virtut que s'origina en una interpretació que ha estat sensible a fets noticiosos, que d'envergadura més

grossa, omplen les planes dels periòdics.

3.- El Comitè Executiu d'U.M. acorda per unanimitat recolzar la figura del Secretari General del Partit sol·licitant-li que, mentre no recaigui sentència ferma, no dimiteixi de cap dels seus càrrecs, ja que la seva tasca al front del Partit resulta imprescindible.

4.- Coincidim, totalment i absoluta amb la impecable argumentació jurídica del vot particular contingut en la sentència, en el qual queda clar que "resulta patent que la conducta desenvolupada pel Sr. Vidal Bibiloni, i

que surt provada en els actes judicials, no encaixa, de cap manera, en les característiques de tipus penal". La nostra fe en la Justícia ens indueix a esperar que la Sentència definitiva regoneixi els arguments tan clarament expressats pel vot particular.

5.- Constatada la molt diferent gravetat entre l'acusació pretesa pel P.S.O.E. i el veredictes contingut en la Sentència no se'ns pot defugir que el Partit Socialista està duent una tasca distorsionadora de la realitat política, consistent en intentar guanyar en els Tribunals allò que es perd en les eleccions. "

EL COMITE EXECUTIU

RACÓ

DE

CIÈNCIA

L'EFECTE HIVERNACLE: UN DELS PRINCIPALS PROBLEMES.

Ens trobam molt sovint a les planes de diaris i revistes titulars com: "Se preveu una reducció de la capa d'ozon per baixa activitat solar", o "L'efecte hivernacle augmenta perillosament". Vàrem veure en una altra ocasió el fenomen de la pluja àcida. Vegem breument els altres dos principals problemes del món industrialitzat: l'efecte hivernacle del diòxid de carboni, i la disminució de la capa d'ozon. Avui estudiarem el primer; en una propera ocasió, tractarem el problema de l'ozon.

Per entendre l'efecte hivernacle, pensem com n'és un. Un hivernacle és una caseta amb les parets o el sostre de vidre o plàstic transparent. El plàstic o vidre deixa passar les radiacions solars (la llum del sol), però no deixa passar el calor en què es converteix aquesta llum. Així, el calor no surt fora de la caseta, i la temperatura a l'interior de l'hivernacle es molt superior a la que caldria esperar sense el vidre o plàstic transparents.

Aquest efecte ocorre a l'atmosfera terrestre. Voleu saber com?.

L'aire de l'atmosfera es compon principalment de Nitrogen, N₂, i Oxigen, O₂, el gas que respiram. En petites proporcions es troben, també, altres gasos, com vapor d'aigua, Argó o diòxid de carboni, CO₂.

El CO₂ és el gas resultant, juntament amb aigua, H₂O, del metabolisme dels animals i de la combustió. Així, doncs, al cremar qualsevol combustible, augmenta la proporció de CO₂ a l'aire. Els vegetals s'encarreguen d'eliminar aquest excés de CO₂. Però ocorre que, degut a la gran industrialització, la quantitat de diòxid de carboni és superior a la que els vegetals eliminen, la qual cosa fa que a la Terra, la proporció de CO₂, estable fins a aquest final de segle, augmenti alarment. Us demanareu què pot passar, ja que el CO₂ no és un gas tòxic: el diòxid de carboni se comporta com un gegant vidre, que cobreix la terra: deixa passar la llum solar, però no la deixa sortir en forma de calor. La conseqüència és un augment de la temperatura mitjana de la terra, com si es tractés d'un gran hivernacle. Els desequilibris de la natura que es produeixen, podeu imaginar-los.

BARTOMEU CARDELL I FLUXA

LA POLICIA MUNICIPAL INFORMA...

Mes de gener

- 1.- Tingueren lloc diversos robatoris en Es Pont d'Inca Nou.
- 3.- Foren detinguts per la PM Cándido V.M. i Roberto G.A. per estar un d'ells reclamat.
- 4.- Joan M.L. fou traslladat a Son Dureta per la PM a requeriment mèdic.
- 5.- La PM intervingué al dispensari mèdic d'Es Pont d'Inca perquè un pacient molestava a la doctora.
- 6.- Robatori de joies en Es Pont d'Inca Nou. Colisió entre turisme i moto a la PMV-3014.
- 8.- Colisió entre turisme i moto al Polígon industrial.
- 9.- Un cotxe sortí de la carretera i xocà contra la paret. El conductor fou duit a Son Dureta.
- 13.- A Sa Cabaneta fou robat un radio cassette de l'interior d'un cotxe.
- 15.- Un cable de telèfons talla la circulació en el carrer Farinera. La PM es fa càrrec del trànsit.
- 17.- Una dona es cremà les cames degut a l'amollada de petards.
- 18.- A les 15'30 és requerida la PM per obrir un pis ja que els propietaris havien quedat defora. El problema es

resolgué amb l'ajuda d'una escala.

A les 18'25 és atracat l'estanc de Sa Cabaneta.

A les 21'20 hi ha una disputa entre dos veïnats del carrer La Salle. La PM i la GC han d'intervenir.

23.- Robatori en un domicili d'Es Figueral.

25.- J.R.M., de vint-i-cinc anys, es llevà la vida penjant-se d'un garrover.

27.- De matinada han obert diversos cotxes robant els ràdio cassettes. A les 8'30 la PM rep una cridada comunicant que hi ha uns individus en una vivenda. Personats allà es comprova que es tracta d'una falsa alarma.

Denúncies de trànsit:	189
Informes:	77
Atestats:	2
Cotxes retirats:	12
Detinguts:	2

TELEFON D'URGENCIES DE LA GUARDIA CIVIL DE TOTA L'ILLA (24 HORES)

--- 0 6 2 ---

Informació facilitada pel caporal de la Policia Municipal de Marratxí

Campanya de Normalització Lingüística

Els Presidents del Govern de les Illes Balears, del Consell Insular de Mallorca, del Consell Insular de Menorca i del Consell Insular d'Eivissa i Formentera i el Batle de Palma

COMUNIQUEN a tots els ciutadans que el dia 18 d'octubre de 1989 firmaren un Acord Institucional pel qual es comprometen a intensificar els seus esforços, dins les respectives institucions, per donar compliment total a les disposicions de la Llei de Normalització Lingüística, a coordinar les seves accions en una Campanya de Normalització Lingüística de les Illes Balears i a fer una crida conjunta a la participació dels Ajuntaments de les Illes Balears que vulguin adherir-s'hi.

En virtut d'aquest acord,

CONVOQUEN els ajuntaments, els partits polítics, els sindicats, les institucions cíviques i culturals, els mitjans de comunicació i el conjunt dels ciutadans, a fer tots plegats un esforç per donar impuls al recobriment de la llengua pròpia de les Illes Balears com a instrument normal de comunicació de la seva societat.

VOLEN il·lusionar el conjunt de la societat balear en un projecte col·lectiu encaminat a aconseguir la plena normalització lingüística de la nostra Comunitat, en un clima de concòrdia i de respecte dels drets de tots.

DEMANEN el suport i la col·laboració de tots a la Campanya de Normalització Lingüística que es durà a terme amb el patrocini conjunt de totes les Institucions.

DES DE LA CASA DE LA VILA

CONCURS DE FOTOGRAFIA

Organitzat per aquest Ajuntament i dins el marc de la VI Fira del Fang tindrà lloc el III Concurs de Fotografia.

El tema d'enguany és "Marratxí i la seva artesanía", en blanc i negre o color, i utilitzant qualsevol tècnica fotogràfica. Es podran presentar fins a 3 fotografies per autor, sempre que siguin inèdites.

El termini de presentació dels originals acaba dia 23 de març i s'han d'enviar a la Casa de la Vila.

Les fotografies seran de 30 x 40 cm aferrades a una cartolina amb un marge de 5 cm, especificant el títol a la seva part frontal.

Les obres presentades seran exposades al recinte de la Fira.

Hi haurà tres premis, dotats amb 25.000, 15.000 i 10.000 ptes respectivament.

Per a més informació o inscripcions dirigiu-vos al negociat de Cultura d'aquest Ajuntament.

VI FIRA DEL FANG A MARRATXÍ

Del 30 de Març al 8 d'Abril del 1990

Lloc: Ses Tres Germanes, Carretera d'Inca
Km. 8'5

Entrada de Franc

AJUNTAMENT DE MARRATXÍ

ESCOLA VIATGERA: SARAGOSSA, TARDOR 1989

La nit dels dilluns al dimarts es va fer més llarga que les altres. Al matí ens esperava el començament d'una setmana que no oblidaríem mai. L'avió partia a les nou. Així que tots ens embarcàrem a l'hora citada, tots menys en Josep, el grip li jugà una mala passada. Però al dia següent va poder venir amb un xarter. En cinc o sis hores arribàrem a Saragossa. Ens dirigírem cap al C.E.I. que era la universitat, on ens allotjariem tota la setmana. A la nit després de sopar ens explicaren el pla de treball.

El primer dia visitàrem, acompanyats dels nostres amics de Galícia i Ciutat Reial, la fàbrica cotxes Opel GM, la Basílica del Pilar. I així visitàrem aquesta preciosa

comunitat autònoma. La visita al parc nacional d'Ordesa va esser una de les activitats que ens agradà més. Hi havia molta de neu, no n'havíem vista mai tanta de plegada. El monitor ens va dir que hi havia qualche cèrvol, nosaltres no en vàrem veure cap.

També anàrem a diferents monestirs. Un d'ells és el de Veruela, aquest era de l'estil cistercenc.

I com aquestes moltes més visites. Amb una paraula, el viatge fou molt profitós. El més difícil va esser l'acomiadament. Però, a pesar de la pena tornàrem a casa pel mateix camí on havíem vingut.

JOAN SERRA i JOSEP COLL
Col·legi Costa i Llobera

JOSEP GARAU I TRIES: UN MISSIONER PORTOLA

Fa no gaire temps tinguérem el plaer de parlar amb el que és actualment l'únic missioner del nostre municipi. Fou un gust visitar-lo i la xerrada va ésser entretinguda i distesa. Rera els seus ulls que, encara que joves, han vist molt de món, s'obria una persona que la vida ja ha format completament, algú que ha conegut que a través de l'amor també un se pot enriquir i que donant-se als altres és com més s'aprèn. Aquest jove capellà de la Vila un bon dia descobrí que ésser prevere era la vocació a la qual Déu l'havia cridat i que d'aquesta manera trobaria allò que cercava i no trobava en la seva vida.

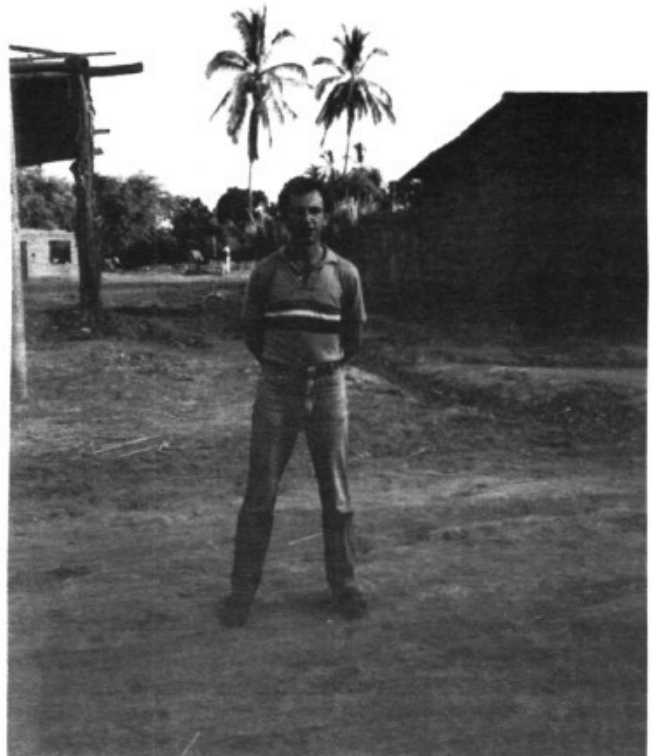
Ara fa dos anys que hagué de partir per petició del Bisbe de Mallorca cap a les missions de Perú, ja que el missioner d'aquest país depèn de la nostra Diòcesi. Ha vingut per a descansar per espai de tres mesos i passat aquest temps se'n tornarà per estar-hi tres anys més i retornar definitivament a la nostra Illa.

Cal dir per si qualcú no ho sap que nasqué ara fa trenta anys a Pòrtol, com no, però que degut a que son pare és militar ha tengut diverses residències al llarg de la seva vida. En concret, ha viscut a Melilla i Barcelona, a més de sa Vila natal.

Sense fer més voltes damunt el tema, aquí teniu l'entrevista:

- Com així te n'anares a missions quan te podries haver quedat a Mallorca servint la nostra diòcesi?.

-No fou una iniciativa meva, sinó una demanda del Bisbe. I jo, com que no vaig trobar cap trava, ni personal, ni familiar, donat que a la meva família encara són joves, vaig dir que sí. A més, he de reconèixer que si hagués dit que no, tota la vida m'hauria hagut de plànyer el fet de què havia tengut l'oportunitat de conèixer un país, una civilització totalment diferents i l'havia desaprovechada, per peresa o qualsevol causa. Per tant, aquesta fou la raó per la qual vaig trobar que ho pagava dedicar un parell d'anys de la meva vida a conèixer la humanitat per un altre caire. I no me'n pened gens. Però inclús en aquests moments crec que la feina que jo pugui fer al Perú no és res. Però jo m'ho planteig així: com una universitat humana. He tengut cinc anys d'estudis de teologia i ara tenc cinc anys d'estudis d'humanitat. Ho agaf més com un aprenentatge actiu que com anar a fer un favor. Fou més que res una inquietud.

- Has pensat si passat el temps, després de transcorreguts aquest tres anys que te queden, tornaràs a anar a missions o ho veus enfora?.

- No, no és que ho trobi enfora però la meva missió és la d'ésser capellà diocesà dedicat a Mallorca. A més, la tasca que podem fer els mallorquins allà és mínima, i l'haurien de fer altres capellans nadius d'aquelles terres, que, ara per ara, són insuficients. I tan de bo que qualche dia no fóssim necessaris. Això sí, s'ha de dir que l'Església de Perú ha agafat les brides de la seva història, i se considera autònoma. Aquest és un punt important. Per tant, tornaré d'aquí tres anys per a servir a l'Església de Mallorca.

- Allà vius amb altres mallorquins?.

- Sí. Som quatre capellans i quatre monges. Vuit persones en total per una extensió tan gran com Mallorca. Així, la nostra presència allà és ben limitada.

- M'agradaria que ara ens explicassis com va ésser que descobrires la teva vocació de prevere.

- Clar que sí. Supòs que encara hi ha molta gent que se'n recorda de com era jo abans. Un al.lot com els altres. Jugava a futbol, sortia bastant amb els amics. Així, la notícia va esser una sorpresa. Certament, jo no duia un estil de vida distint al d'altre tipus de gent de la meua edat. En el moment que jo vaig dir "vull esser capellà", ningú s'ho esperava. Aquest procés de descobrir la vocació es va desenvolupar d'una manera molt silenciosa, anònima, molt amagada. No hi havia res que donàs peu a pensar que jo pogués optar per aquesta opció de vida.

- I quan ho vares dir, què se pensaven?

- Se varen estranyar bastant. Se parlava d'un disgust o d'una sorpresa molt forts, de mil coses (tots sabem com són els pobles). Certament, s'alçaren moltes de remors del tot infundades. No era una fuita, lo meu, sinó la recerca d'una alternativa de vida.

- Trobaves que no t'omplia la vida que havies duit fins al moment?

- El que no m'omplia era aquesta perspectiva de vida. D'haver d'agafar una feina, simplement treure el carro envant amb una família i aquella sensació de tenir una vida molt ben encarrilada, la pau interior, el sentiment de vida eterna no al cel sinó ja aquí a la terra, aquesta plenitud de vida... Sentia que d'aquesta manera m'estava enterrant ja aquí en vida. Dins una vida molt materialitzada. No li trobava un sentit a la vida que a ulls de la gent seria normal en aquests temps que corren.

- Creus que a Pòrtol hi ha un ambient positiu en base a arribar a descobrir vocacions com la teva?

- Bé, realment jo estic molt deslligat de Pòrtol, per tant jo no te podria dir si en aquest moment hi ha un ambient propici o no. Malgrat això, jo convidaria a que hi hagués gent que se plantejàs un estil de vida diferent. Per tant, encara que no sé si l'ambient és propici o no ho és, aprofit per fer aquesta crida. Que descobresquin Jesucrist, que descobresquin l'amor com a font única de felicitat.

- Ara has dit que no coneixes molt bé el teu propi poble. Creus que durant aquests anys, el Seminari t'ha separat un poc de Pòrtol?

- Sí. Inevitablement. El Seminari m'ha separat del poble, ja que quan jo era allà, els caps de setmana, en moltes ocasions, també m'ocupava de trobades, convivències, o altres feines pastorals. Després vaig passar a

conviure a Sa Pobla, i venia a Pòrtol tan sols un dia a la setmana i una temporadeta a l'any quan tenia vacances. I simplement m'ocupava de descansar, llegir, estar tranquil, en poques paraules. I ara, al Perú, les distàncies s'han fet molt més accentuades.

- I, parlant de tot, com va esser que digueres Missa Nova a Sa Pobla?

- Perquè hi havia anat després d'estudiar els cinc anys al Seminari Major. En aquell poble vaig fer l'etapa que diuen pre-diaconal. Aquesta etapa simplement consisteix en un curs de pràctiques, per dir-ho així. Una vegada acabats els estudis, vas a una parròquia i fas feina com a capellà sense ser-ho. Llevat de l'administració dels Sagraments, es fan totes les altres feines que pugui fer un capellà: classes, si són necessàries, tenir contacte amb la gent, tasca social de cara al més pobres. I aquí aprens in situ com serà més o manco la teva vida de capellà en cas de què la duguis endavant. Passat aquest any i mig d'etapa pre-diaconal, llavors sí, m'ordenà capellà el senyor Bisbe de Mallorca. Era dia vint d'octubre de l'any 1985, i set dies després vaig dir una altra Missa Nova aquí, a Pòrtol.

Encara haguéssim pogut parlar hores i més hores però tenim un espai limitat que naturalment no podem sobrepassar. En tot cas, només ens resta desitjar-li molt bona sort al nostre amic Pep i que després d'aquesta important etapa en la seva vida que està vivint torni de nou a la seva estimada terra per servir-la, que és el fi per el qual va consagrar la seva vida.

UN LLIBRE, UN DISC, UNA PEL·LÍCULA

RAFAEL SANCHEZ FERLOSIO: ALFANHUI
(Destinolibro, 17)

L'autor va néixer a Roma, el 4 de desembre del 1927. El 1952 publicà "Industrias y andanzas de Alfanhuí". Va abordar llavors el gènere novel·lístic en tota la seva profunditat i amplitud a l'escriure "El Jarama", gran novel·la que va obtenir el premi Nadal 1955 i el premi de la Crítica 1956.

A Alfanhuí i a altres narracions es segueixen les aventures d'aquest personatge a les quals s'hi afegeixen altres dues narracions independents: "Y el corazón caliente" i "Dientes, pólvora, febrero".

Es un llibre admirable, en el qual la prosa presenta una elevadíssima qualitat i llueix arreu una màgica fantasia. Definit pel seu propi autor com "una historia castellana llena de mentiras verdaderas", aquest llibre, desconcertant i originalíssim, aplica la tècnica de la descripció realista a un món imaginari.

MIQUEL VICTOR SBERT

GREAT BALLS OF FIRE: EL GRAN DESENCIS

Si Jerry Lee Lewis no hagués col·laborat en la producció del film, diria que aquest no retrata l'autèntic Jerry, però essent així només puc dubtar-ho.

La música era el que importava. La música i les morboses relacions del pianista amb una menor. Això era el que atreïa la gent, això venia la pel·lícula. Tots ens hem cansat de sentir per la ràdio "Great balls of fire", el que haurà proporcionat a Lewis una bona quantitat de diners, factor decisiu per a que Jerry es decidís a traïcionar-se ell mateix.

Ni una menció real del R'N'R, ni un xic d'història rockera... Només un Dennis Quaid, protagonista estelar, capaç de desesperar a qualsevol amb la seva interpretació. En definitiva, una ofensa per als amants del R'N'R.

FAMILY BUSSINESS: Hoffman, Connery, Broderich, Lumet...

Amb aquesta col·lecció de noms, la pel·lícula havia de tenir qualitat. I així ha estat. Però "Family Bussiness" no és, ni molt menys, tan sols una gran interpretació.

Es una pel·lícula excel·lent, amb un guió sòlid i sobretot amb una bona direcció de Sidney Lumet, que col·loca cada peça al seu lloc, sense que la trama li fugi de les mans en cap moment.

La pel·lícula té un humor àcid, tan gracios com cruel, com a característica principal i signe d'identitat. Traspasa els límits del conflicte generacional, per passar a una relació familiar

trilateral, avi-pare-fill, que és una autèntica radiografia dels sentiments de cadascú. L'atrancament és únicament la gran prova per a la família, és el que descobreix el que senten l'un per l'altre.

I és clar; Sean Connery fa un gran treball, Mathew Broderich demostra el seu talent i el meravellós Dustin Hoffman fa una interpretació difícil d'oblidar, amb una escena (la del judici) quasi orgàsmica.

El millor del Nadal, el millor de l'any?

ANTONI RUBI

UN DISC RECOMANABLE

El motiu pel qual, en els meus diversos articles, no recoman discs actuals és perquè la música amb un sentit especial i amb una orquestració perfecta quasi ha desaparegut. Encara es fan temes musicals realment bons, però el conjunt de tot l'elapè mai aconsegueix una audició "recomanable".

Per escollir el disc d'aquest mes he hagut de recórrer a l'any 1981, data d'edició de "Eye in the sky", album de The Alan Parsons Project.

El que en realitat destaca en aquest disc, sense cap dubte, és l'orquestració dels temes, que és una autèntica meravella. Els teclats (conduïts magistralment per Alan Parsons) donen un aire misteriós però a la vegada imponent, que sempre es reafirmen amb l'aportació del baix i la percussió. Paral·lelament al so dels instruments abans esmentats es pot sentir també (acompanyant l'agradable i sensible veu d'Eric Woolfson) unes frases musicals certament genials, interpretades per la guitarra elèctrica. I per si tot això sonés a poc, la culminació dels temes està marcada per l'entrada d'una orquestra simfònica, que desprèn un so potent i deliciós.

Tant l'obertura com les dues peces que tanquen les dues parts del disc, aconsegueixen la inigualable perfecció només assolida per grups com Pink Floyd, Dire Straits, Super Tramp i poc més.

"Eye in the sky" és un gran disc, que provoca una gran admiració i que impacta d'una manera impressionant en la seva primera i obligatòria audició.

JAUME TUGORES I BERGA

BUT SERIOUSLY, PHIL COLLINS.

Qui afirma que ja no queden genis?.

Des de fa molt, pràcticament des dels inicis de Genesis, Phil Collins ha estat un dels grans de la música moderna. Si bé, des de sempre la bateria ha estat el seu instrument, no ha deixat de tocar el piano, els teclats, cantar, etc. Malgrat tot segueix confessant que amb el que se sent més a gust és tocant la bateria...

El primer que vaig escoltar de Phil Collins va ser "Invisible Touch" LP de Genesis. En ell magnífics temes com el mateix "invisible touch" o "The land of Confusion", "into deep" etc. Un magnífic disc digne de les millors discoteques. Allà va ser on vaig descobrir qui era Phil Collins, però no m'imaginava que arribaria on ha arribat amb el seu darrer disc en solitari.

Ell a poc a poc va anar demostrant qui era i del que era capaç amb els seus discs i diferents treballs en solitari. Així tenim l'LP "Noo jakquet required" o "Hello, i must be going" per anomenar-ne alguns. També té treballs esporàdics que demostren que està per damunt de molta altra gent de la música moderna. Així, els seus tres temes de la banda sonora original de la pel·lícula "Buster" podem dir que són tres perfectes diamants enmig d'un ramat de peces de la més vulgat bijuteria. Abismal diferència entre el que és de Phil Collins i el que no.

Però el punt més alt de Phil Collins és el seu darrer disc: But Seriously. Un disc tan "seriós" que és una de les major joies de la música moderna dels 80. Un disc complet, immillorable en si mateix. És un d'aquells discs en el que no hi cap el dubte de si estalviar-se mil pessetes en comprar el compacte o no, en el que no podem dir "aquesta cançó hi sobra". No. És un disc, i mai més ben dit, "rodó". Fins i tot el disc de plàstic és una meravella del disseny, cuidat fins a l'extrem, des de la presentació fins al més mínim detall del contingut. Magnífica fotografia de la portada en la que el color dominant és el negre. El disc també del centre fins l'extrem és negre, i el paper que conté el disc també es negre amb les lletres de les cançons manuscrites en blanc. Si el giram ens trobam amb divertides fotografies enmig de les indicacions de qui és que toca què a cada una de les cançons.

I, sorprenent, la bossa de plàstic que conté el disc, sempre empipadora i que no hi ha vegada que no quedi arrugada quan es guarda el disc, vé, en aquest cas, aferrada a les parets de paper, amb el que el disc mai toca el paper i sempre queda ben guardat.

I de la música? I de les lletres? Cal escoltar-lo amb atenció i quantes més vegades millor. Cada cop que se sent et fa descobrir noves meravelles: Aires de música escocesa, fons musical que passen a ser inici principal de l següent, principis desconcertants, fins i tot la primera vegada que Phil Collins toca la trompeta... Cançons cada qual més genial, més preciosa, més cuidada, amb unes lletres que tracten uns temes que fan que el conjunt provoqui calfreds al més gelat del oients. I tot sense fugir del que sentim per podem anomenar "estil Phil Collins". Poca gent hi ha al món que componi lletra, música, cant, toqui la bateria, el piano, els teclats, la trompeta... en una cançó, pràcticament ningú que ho faci com ell. Dificil ho té en el pròxim disc. Però si Phil Collins ha aconseguit fer una obra d'art com "But Seriously" podem dir que no té fronteres per a res. Dues-centes mil còpies venudes l'estat en tan sols tres setmanes.. quasi res!... i ja no diguem al món. No sols és això. No, el But Seriously no ha tengut publicitat, ha venut pel que és, per la qualitat que té, pel l'obra d'art que és.

Amb l'LP "But Seriously" Phil Collins ha arribat a la categoria de geni. I ara, qui afirma que en música moderna ja no queden genis?.

GABRIEL ANGEL VICH I MARTORELL

MÚSICA

CIUTAT

I.- L'any 1987, i a partir d'un encàrrec de l'Orquestra Simfònica d'Astúries, el compositor mallorquí Romà Alís escriu "Homenaje a Federico Mompou", una obra musical que reflexa l'amor vers l'obra i la figura del músic català.

II.- Tres anys després, i en la primera temporada de la nova Orquestra Simfònica de Balears, s'ha programat la partitura de l'artista illenc. Era obligat donar a conèixer una de les obres més representatives del més interessant músic nostre.

I encara que professionalment distant de l'illa, Alís sent la nostàlgia del lloc "on tot són records estimats de ma llunyana infantesa".

PERE ESTELRICH I MASSUTI

MÚSICA a Ciutat

ACTUACIONS MUSICALS ORGANITZADES PER L'AJUNTAMENT DE CIUTAT.

Com fa ja temps, l'Ajuntament de Ciutat mos fa arribar les actuacions musicals que té previstes per als propers mesos, que són les següents.

AL PARC DE LA MAR.

Dia 18-2-90, la Banda Municipal.

Dia 25-2-90 Pa amb oli band (Rock)

Dia 4-3-90, Escola de Ball de Bunyola (ball de bot).

Dia 11-3-90 Fuerza Astral (Pop Rock)

Dia 18-3-90 Sausalito jazz.

Dia 25-3-90 Raiguers (Música tradicional).

Dia 1-4-90, Banda Municipal.

Dia 8-4-90 Esclafits i Castanyetes (Ball de Bot).

Dia 15-4-90 Murder in then barn (Pop Rock).

Dia 22-4-90 Taperers en festa (Ball de Bot).

dia 29-4-90 La Fosca (Pop).

Totes les actuacions començaren a les dotze del migdia.

AL TEATRE PRINCIPAL.

La Banda de Música Municipal al teatre Principal i també a les dotze

INSTITUT SIMFÒNIC
DE ASTÚRIES
C/ Santa del Olivo, 10
48011 OVIEDO (Espanya)

"HOMENAJE A FEDERICO MOMPOU"

Op. 159

ROMÁN ALÍS

del migdia, hi ha prevists els següents concerts.

dia 25-2-90 Concert dirigit per Angel Martinez Villa la primera part Fiddle + Fiddle (Ball), temes de la pel·lícula Mary Popins, i un poema simfònic Music for a movies pictures.

la segona part London Suite de Coates i Gayaneh (dances) de Kachaturian.

Dia 11-3-90 La Italiana a Alger (obertura) de Rossini, La Marchenera (intermedi) de Torroba i la Mare Burlesca de Palau, aixó a la primera part; a la segona Concert núm 2 en re major per a flauta i orquestra de Mozart, l'actuació del solista Enrica Palua Benlloch i la interpretació del caprici italià de Txaikovski.

Dia 25-3-90 el programa és el següent a la primera part El Cristo de la Vega de Villa, El Ruiseñor de la Huerta de Magenti, i a la segona part obertura 1970 de Pons i Sinfonietta de Cervera.

El director dels concerts del mes de Març és en Danuel Martinez Martin.

A L'AUDITORIUM.

Dins el marc del Desè Festival de Teatre del 22 de març a l'1 d'abril, l'actuació de la companya Dagoll Dagom amb el seu musical MAR I CEL.

Dins el mes febrer i en dates que en rebre la revista ja s'han produït les actuacions direm que varen ser el Teatre de l'òpera de Pekin, i el Tag Teatro di Venezia.

PRECISAMENT AQUEST MES...

Fa 175 anys (febrer del 1815)

L'honor Miquel Ramis, nomenat per la Reial sala, jura el càrrec de batle en substitució de Joan Garau que era interí per la renúncia de l'honor Joan Serra.

Mentre cerquen un nou secretari per a l'Ajuntament es proposa que Antoni Ferrer segueixi com interí.

Francesc Palou proposa nomenar un dipositari per custodiar els cabals de la vila i demés coses que es relacionen amb ella, com papers i llibres de la secretaria, pel motiu de no haver-hi casa consistorial. Anomenen l'honor Miquel Nadal per a aquesta tasca.

Part del poble paga anualment certa quantitat a Joan Cabot, doctor en medicina i veïnat de Santa Maria, per a que visiti els malalts. Troben que no ho fa bé, ja que passa tres i quatre dies sense visitar-los. Troben que és una situació que s'ha d'arreglar.

En fa 150 (febrer, 1840)

Antoni Canyelles torna ser nomenat cobrador de les contribucions.

Encara no hi ha metge al poble. Formen una comissió per aclarir a través del metge Muntaner, de Palma, si Rafel Cerdó, de Muro, voldria acceptar el càrrec.

En fa 125 (febrer, 1865)

Es presenta el pressupost per a 1865, que puja 31.525 reials i 42 cts de despeses i 4.976 rs 66 cts d'ingressos, cosa que dona un dèficit de 26.548 rs i 76 cts. S'han de fer els recàrrecs a les diferents contribucions per superar-lo.

En fa 100 (febrer, 1890)

Tornen demanar al governador la disminució dels sous del mestre i de la mestressa de Sa Cabaneta. A ella, suprimir-li la quarta part del sou perquè no té assistència de nines a la seva escola des de fa uns anys; al mestre, ingressar-li únicament el que realment cobra: la meitat del sou consignat en el pressupost.

S'ha de fer un repartiment d'utilitats

entre els veïnats per cubrir el dèficit del pressupost municipal.

Es vota la vacant de la Junta municipal. Surt elegit Joan Gallur i Sabater, d'Es Pla de na Tesa.

Acorden comunicar al comandant de la Guàrdia civil de Santa Maria que disposi una parella per passar "escrupolosa visita" als establiments d'Es Pla de na Tesa per tal de reprimir els abusos que es cometen pels jocs prohibits.

En fa 50 (febrer, 1940)

Estan duent a terme la renovació del plànol d'alineacions i rasants de Sa Cabaneta.

S'augmenta 1 pta diària el sosteniment del cavall

de l'Ajuntament i acorden pagar 40 ptes setmanals al carreter.

Jordi Serra Homar va morir recentment a Pòrtol per accident de treball en un clot d'extracció de terra per a la fabricació d'olles.

En fa 25 (febrer, 1965)

Es legalitzen una sèrie de cafès, indústries i botigues del terme.

Es concedeix un termini d'un mes per instal·lar les mesures correctores a

l'olleria de Maria Serra, situada al C/ Jaume I.

Es concedeix permís a Pere López Gimenez i a Damià Roca Pericàs per construir 4 vivendes en un solar de Ca'n Barceló.

C O L . L A B O R A D O R S: Xisco Busquets, Joan Canyelles i Creus, Antoni Canyelles i Oliver, Bartomeu Cardell i Fluxà, Josep Coll, Pere Estelrich i Massuti, Pau Ferrer, Antoni Pere Font i Munar, Miquel A. Font i Villalonga, Xavier Fortuny, Pere Gil, Jaume Miralles i Ferrando, Bonifaci Molada i Pradas, Bartomeu Moll i Mas, Miquel Mut i Amengual, Antoni Roca i Jerez, Antoni Rubí i Gómez, Vicenç Sastre i Arrom, Miquel Víctor Sbert i Gutiérrez-Otero, Joan Serra, Cristòfor Tries i Serra, Jaume Tugores i Berga, Gabriel A. Vich i Martorell.

PORTADA: Es Molí, de Pòrtol

DISSENY I CONFECCIO GRAFICA: Miquel Mut i Sureda

CONSELL DE REDACCIO: Pere J. Amengual i Bestard, Miquel Bosch i Auba, Rafel Creus i Frontera, Biel Massot i Muntaner, Joana Maria Matas i Alomar, Bernat Palou i Creus.

Imprès als tallers "Apóstol y Civilizador" (Petra)

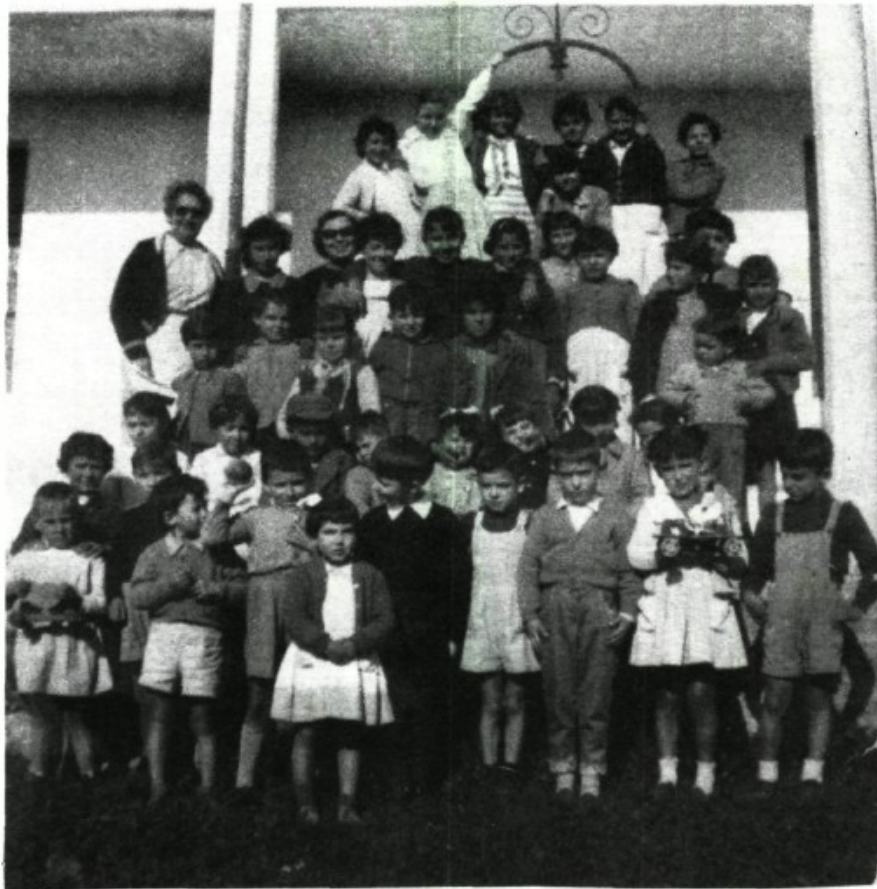
D.L.: PM 529/81

IIP
Informatiu
Cultural

S'Escola Vella s/n
07141 Pòrtol

Nº 90,
Febrer del 1990

AQUELLS TEMPS

S'Escola Vella de Pòrtol. Classes de Dona Maria i de Dona Assumpció. Finals dels anys cinquanta. De dalt a baix i d'esquerra a dreta:

Caterina "Santa", neboda de Dona Maria, Pereta "Porreta", Caterina "Grossa", Antònia "Norat", Antònia Bennassar.

Dona Assumpció, Margalida de Ca l'amo en Jordi, Dona Maria, Caterina Ripoll, Antònia de Sa Torre, Francesca "Seguina", Francesca "Parrona", Caterina "Mascarada", Maria de Sa Bassa, Antònia de Sa Bassa, Rosa de Ca's Coix.

Maria "Seguina", Miquel de Sa Bassa, Aina "Perruquera", Antoni "Parró", Beneta "Coronella", Vicenç de Sa Bassa.

Margalida "Molona", Carme de Ca'n Carrió, Nicolau xx, Felip "Matxo", Isabel "Coronella", Beneta "Coronella", Maria "Riteta".

Caterina de Ca'n Crosta, Enric "fotògraf", Joan d'es Molí, nebot de Dona Maria, Jaume Ripoll, Miquel "Riteta", Marisa "fotògraf", Joan Escarrer.

Angel "Floris", Antoni "Matxo", Tinita de Ca'n Pitxon.

Fotografia gentilmente cedida per Joan Canyelles i Creus, d'Es Molí.